

som er stillet, og som nu kan vedtages, er den eneste Vej igennem det, og derefter indretter jeg min Afstemning.

J. Jacobsen: Den foreliggende Betænkning vedrørende Ægteskabsloven fremtræder ikke just med nogen større Myndighed i Kraft af den Enighed, der er nedlagt i den. Det er Kompromis fra først til sidst, og derfor er ogsaa Lovforlaget blevet i høj Grad idéforiaet, idet man efterhaanden paa de forskellige Punkter, hvor man ligesom har gjort Tilløb til at gennemføre et bestemt Princip, en bestemt Idé, har bøjet af paa Halvvejen. Jeg mener, at naar en Betænkning fremtræder med et saadant Præg, som det her er Tilfældet, er Medlemmerne nødt til selv at finde ud af deres Standpunkter, saa har de Lov til at indtage det Standpunkt, som de finder mest overensstemmende med deres personlige Opfattelse; og det agter jeg at gøre under de Afstemninger, der nu skal foregaa.

Jeg vil gerne gøre en Bemærkning om Ændringsforslagene under Nr. 3 og Nr. 4, med hvilke jeg sympatiserer meget stærkt. Jeg vil her ved anden Behandling stemme for Ændringsforslaget under Nr. 3, men henstiller til Ordføreren (Mathilde Hauschultz) at prøve paa at komme i Samarbejde med Socialdemokraterne og se at faa de to Ændringsforslag arbejdet sammen til eet. Det synes jeg maatte være overkommeligt, idet det i det væsentlige er ganske samme Idé, der er nedlagt i disse to Ændringsforslag; og hvis Ordføreren og Socialdemokraterne vilde sammenarbejde Ændringsforslagene, kunde der dog blive noget mere Ud-sigt til at faa et saadant Ændringsforslag ført igennem, end der er, naar der skal stemmes over hvert af disse to Ændringsforslag.

Sidste Gang Ægteskabslovsforslaget var for i dette høje Ting, stemte jeg for almindeligt borgerligt Ægteskab, og i Tilslutning til, hvad den ærede foregaaende Taler udtalte, vil jeg sige, at jeg er stadig en afgjort Tilhænger deraf; men om det er rigtigt at lade Sagen strande ved at holde absolut fast paa dette, kan maaske være tvivlsomt. Det ærede Medlem Hr. Holstein, hvis Logik jeg ellers anerkender, var i sine Udtalelser om den borgerlige og kirkelige Ægteforening ikke ganske logisk, hvilket beroede i nogen Grad paa Ukendskab til de virkelige Forhold. Det ærede Medlem udtalte sig saaledes, at for ham var det blot en Formsag, om vi faar den fakultative Ordning, eller om vi gaar over til den almindelige borgerlige Ægteforening, da Staten er

over os alle, ogsaa over Kirken. Jeg vil gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at der er den overordentlig store Forskel, at de borgerlige Myndigheder kan man forpligte til at stifte ethvert Ægteskab, naar i øvrigt dets borgerlige Forudsætninger er til Stede, hvorimod man overfor Kirken ikke kan fremsætte det samme Krav. Der bliver en overordentlig stor Forskel derved, at man af helt andre Grunde er nødt til at stille Kirken frit med Hensyn til, om den vil stifte et Ægteskab eller ej. Det vil jeg gerne henstille til det ærede Medlem at overveje nøjere, saa vil han se, hvor stor Forskel der er, og at det ikke blot er en Formsag, der her er Tale om, men at der foreligger en Realitet. Som sagt, jeg ønsker den borgerlige Ægteforening, og ogsaa jeg glæder mig over her at kunne henvise til to saadanne Autoriteter som Luther og den nuværende højtærede Kirkeminister, som har begrundet denne Ordning Fortrin bedre end nogen anden, hvorfor jeg heller ikke skal komme nærmere ind derpaa.

Endnu har jeg en Henstilling at gøre, nemlig vedrørende Lysning. Der er fire forskellige Indstillinger herom. Socialdemokraterne indstiller at lade Lysningen helt bortfalde. Jeg kan ikke se rettere, end at dette kan have sine Vanskeligheder, og jeg kan ikke ret vel billige det. Det radikale Parti indstiller, at man gaar til almindelig borgerlig Lysning og derved henlægger Lysningen til de borgerlige Forudsætninger for Ægteskabets Indgaaelse. Deri er der en Idé, et Princip, og jeg kan ikke undgaa at slutte mig dertil og vil ogsaa stemme derfor. Dernæst indstiller det konservative Folkeparti denne Halvhed, at kirkelig Vielse skal have kirkelig Lysning og borgerlig Vielse borgerlig Lysning. Det giver Forvirring paa dette Omraade, hvorfor jeg i høj Grad vil fra-raade Vedtagelsen af dette Ændringsforslag. Gennem mit eget ærede Partis Indstilling, om hvilken mit Parti desværre ikke en Gang har kunnet blive enig, er der fremkommet Forslag om et Slags Krydsningssystem, som jeg synes er det mindst tiltalende af de fremsatte Forslag. Jeg vil derfor indtrængende henstille til Udvalgsmedlemmerne og til den højtærede Justitsminister, om ikke dette Lysnings-spørgsmaal endnu en Gang kunde tages op til en alvorlig Overvejelse, som skulde gaa ud paa i det væsentlige at gennemføre det radikale Venstres Forslag. Det er mit Haab, hvis en saadan Bestemmelse gennemføres med et anseligt Stemmeffertal her, at da ogsaa det andet høje Ting vil bøje